

מריה שניידר: הקארירה המבטיחה של אחי הקטן

לאחיה הקטן של מריה שניידר (הנראת עם אחותו בתמונה) קוראים מנואל. הוא בן 20 והולך בעיקבות אחותו ואביו, שחקן התיאטרון והבד, דניאל ז'לין. „סוף־סוף אני מרגישה אחריות לגבי מישו אחר ולא רק לגבי עצמי” מצהירה בגאווה מריה, כוכבת טנגו אחרון בפאריס ולה דרובד. „לא איכפת לי מה אומרים עלי הרכלגים בעיקבות התפקידים שאני משחקת. העיקר בשבילי זה מה אני חושבת על עצמי.” דבר אחד ברור: למנואל הקטן תהיה הדרכה טובה בעולם־הקולנוע, ואולי תיחסך ממנו עוגמת־הנפש שהיתה מנת חלקה של אחותו בתחילת הדרך.

כול אוזייה: מחיאות כפיים ליורשת

למרות שהשתיים נראות יותר כאחיות, הן בכל זאת אם ובת. האם, כול אוזייה (מימין), שחקנית קולנוע צרפתית, באה לברך את בתה פאסקאל, העושה קאריירה על הבימה. פאסקל מופיעה במחזהו של היינריך פון קלייסט קטרין דה־היינברוג, בבימויו של הבמאי המעולה אריק רוהמר.

אנטונין מאייה: פרס הסיפרות - לאשה

סוף־סוף יש כלה לפרס גונקור, הפרס הספרותי החשוב בצרפת. אנטונין מאייה היא האשה הראשונה שזכתה בפרס מאז 1966, וזאת על ספר שכתבה על תולדות המושבה הצרפתית הראשונה באמריקה לפני 375 שנה. הכוונה לקנדה הצרפתית שנקראה בשעתו אקדיה. מאייה הקנדית חיה במונטריאול, אך עיקר גאוותה על העובדה שבקנדה נשמרת שפתו של ראבלה, הצרפתית, שהיא שפת־הספר.